

Echipele reunite Peligrad Law și David & Baias obțin o hotărâre de referință a Tribunalului Uniunii Europene privind încadrarea tarifara a bauturii tip cidru, marca Strongbow, care confirma ca nivelul accizei pentru aceasta bautura este zero

Echipele reunite Peligrad Law și David & Baias (firma de avocatura corespondenta PwC România) au reprezentat cu succes HEINEKEN România SA în fața Tribunalului Uniunii Europene într-o cauza cu miza juridica și fiscala deosebita privind clasificarea tarifara a bauturilor tip cidru, marca „Strongbow”. Echipa de avocați a fost formata din Vlad Peligrad – Partener coordonator Peligrad Law, Ana Maria Iordache – Partener Litigii, David & Baias, Calin Dragoman – Partener și coordonator al practicii de litigii Peligrad Law si Valentina Bogrea – Avocat Asociat, David & Baias.

Dezlegarea data de catre Tribunalul Uniunii Europene nu are impact doar cu privire la cauza din România ci cu privire la întreg teritoriul Uniunii Europene câta vreme, în interpretarea pozițiilor tarifare din Nomenclatura Combinata, Tribunalul Uniunii Europene a precizat ca subpozițiile referitoare la cidrul de mere **nu stabilesc un procent minim de alcool ce trebuie sa fie obținut din fermentarea sucului de mere**, iar în lipsa acestui procent sau prag, în vederea clasificarii tarifare, trebuie observate și celelalte caracteristici ale bauturii, respectiv, caracteristicile organoleptice și destinația produsului.

Mai mult, instanța europeana a confirmat faptul ca poziția 2206 și prin analogie, subpozițiile sale referitoare la cidru, recunoaște în mod expres posibilitatea de a adauga alcool (din anumite surse) la bauturile care se încadreaza la aceasta poziție, cu condiția ca ele sa pastreze caracterul produselor clasificate la poziția respectiva.

Litigiul a vizat încadrarea tarifara și, implicit, regimul fiscal aplicabil bauturilor tip cidru, marca „Strongbow”, importate și comercializate în România de catre HEINEKEN România SA. Produsele au fost clasificate inițial de catre societate ca **cidru de mere/pere**, categorie pentru care acciza datorata era 0 (zero), însă ulterior autoritatea vamala a considerat ca procentul semnificativ de alcool provenit din plante altele decât merele ar impune reclasificarea produselor.

„Aceasta hotărâre reprezinta un reper fundamental pentru interpretarea Nomenclaturii Combinata la nivelul întregii Uniuni Europene. Tribunalul a confirmat ceea ce am susținut de la început: clasificarea tarifara nu poate fi reduca la un singur criteriu cantitativ, ci trebuie sa reflecte realitatea obiectiva a produsului – caracteristicile sale organoleptice, proprietățile fizice și destinația comerciala. Pentru industrie, aceasta înseamna predictibilitate și protecție împotriva reclasificarilor arbitrare”, a aratat Ana Maria Iordache, Partener Litigii, David & Baias

„Am construit întreaga strategie pe convingerea ca dreptul vamal european nu permite clasificari bazate pe praguri inexistente în lege. Tribunalul UE a validat aceasta abordare și a reafirmat un principiu esențial: acolo unde norma nu impune un prag, autoritățile nu pot inventa unul. Este o victorie nu doar pentru HEINEKEN România, ci pentru orice operator economic care se confrunta cu incertitudinea clasificarilor tarifare în Uniunea

Europeana", a precizat **Calin Dragoman**, Partener și coordonator al practicii de litigii Peligrad Law.

Contextul litigiului

Produsele au fost clasificate inițial de către societate ca **cidru de mere/pere**, categorie pentru care acciza datorată era **zero**, însă ulterior autoritatea vamală a considerat că procentul semnificativ de alcool provenit din plante altele decât merele ar impune reclasificarea produselor la subpoziții tarifare pentru care se datorau accize.

HEINEKEN România SA a obținut, în fața Curții de Apel București, anularea actelor administrativ-fiscale emise de ANAF, care stabiliseră încadrarea tarifară a bauturii la pozițiile 2206 00 39 și 2206 00 59 – în acest sens fiind decisivă expertiza tehnică ce a confirmat existența caracteristicilor organoleptice de cidru ale produsului.

Înalta Curte de Casație și Justiție, judecând recursul formulat de ANAF, a apreciat că necesară o dezlegare din partea instanței europene cu privire la efectele pe care prezența în compoziția bauturii a unei cantități de alcool provenite din alte plante decât marul le produce în planul clasificării tarifare. În acest sens, ÎCCJ a solicitat Tribunalului UE să precizeze dacă o bautură precum cea din litigiu – compusă din suc de mere din concentrat fermentat (25%), apă, sirop de glucoză-fructoză, acid malic, dioxid de carbon, metabisulfid de potasiu și diferite arome, conținând alcool provenit din plante altele decât merele cu o pondere între 48% și 53%, dar prezentând caracteristicile organoleptice ale cidrului de mere – se încadrează la subpozițiile tarifare **2206 00 31, 2206 00 51 sau 2206 00 81** (acciza zero în România) sau la subpozițiile **2206 00 39 și 2206 00 59** (acciza datorată).

Clarificarile Tribunalului Uniunii Europene

Argumentele pe care echipa de avocați le-a susținut cu succes în fața instanței europene — legate de caracteristicile organoleptice ale produsului, de proprietățile sale obiective și de absența unui criteriu procentual minim al alcoolului din suc de mere fermentat — au fost confirmate de Tribunalul UE, care a reafirmat importanța **caracterului real / obiectiv al produsului** în determinarea încadrării tarifare.

În acest sens principiile esențiale stabilite de Tribunal sunt legate de următoarele împrejurări:

• **Nu există un prag procentual minim** al alcoolului din suc de mere fermentat - §59: „Nici NC, nici notele explicative ale SA, privind subpozițiile tarifare referitoare la cidrul de mere, nu stabilesc un procent minim de alcool obținut prin fermentarea sucului de mere [...]. Numai din termenul «cidru de mere» prezent în textul acestor subpoziții nu se poate deduce că este necesar un procent minim de suc de mere fermentat pentru ca o bautură să fie clasificată la aceste subpoziții.”

• **Adăugarea de alcool este permisă**, cu condiția păstrării caracterului produsului - §60: „Nota explicativă a SA referitoare la poziția 2206 recunoaște în mod expres posibilitatea de a adăuga alcool la bauturile care se încadrează la această poziție cu condiția ca ele să păstreze caracterul produselor clasificate la poziția respectivă.”

• **Caracteristicile organoleptice sunt determinante** - §64–65: „Produsele de tipul celor în discuție în cauza principală prezintă caracteristicile organoleptice ale cidrului de mere, în special în ceea ce privește gustul și mirosul [...]. În pofida ponderii considerabile a alcoolului provenit din fermentarea altor plante decât merele, precum și a adăugării altor substanțe, acestea din urmă nu au pierdut caracteristicile organoleptice specifice ale cidrului de mere, care definesc caracterul sau esențial.”

• **Proprietățile obiective și destinația comercială confirmă clasificarea** - §66:

„Proprietățile și caracteristicile obiective ale bauturilor în discuție, printre care culoarea și denumirea comercială a acestora, care asociază marca Strongbow cu mențiunea «cidru de mere», corespund celor ale bauturilor destinate consumului ca cidru de mere.”

Aceasta hotărâre aduce claritate într-un domeniu în care practica administrativă putea genera incertitudine. Tribunalul UE confirmă ca **nu există un prag procentual minim al alcoolului din suc de mere fermentat** pentru încadrarea la subpozițiile aferente cidrului și ca **dominante rămân caracteristicile organoleptice și destinația comercială a produsului**.

Pentru industrie, aceasta înseamnă **predictibilitate și evitarea reclasificarilor tarifare arbitrare** iar pentru HEINEKEN România, confirmă corectitudinea încadrării inițiale și soliditatea argumentelor tehnice și juridice aduse.

Echipele de avocați au beneficiat în construirea apărării în fața Tribunalului Uniunii Europene de asistența departamentelor interne, juridic și financiar, ale Heineken România SA, respectiv, dl. **Sorin Valean**, Senior Legal Counsel și **Flavius Nastasie**, Manager Taxe. Mulțumim pentru încrederea acordată și colaborarea excelentă pe parcursul acestui demers.

În concluzie, apreciem ca prin hotărârea pronunțată astăzi, Tribunalul UE a întărit principiul conform căruia **clasificarea tarifară trebuie să reflecte percepția autentică a produsului, reflectată prin caracteristicile obiective, organoleptice și destinația produsului**.

Pentru noi, echipele reunite Peligrad Law și David & Baias, această soluție reprezintă încă un exemplu al modului în care analiza juridică riguroasă, integrarea expertizei tehnice și o strategie bine articulată pot transforma un litigiu complex într-un rezultat favorabil cu impact la nivelul întregii piețe europene.